

60

DE
CURVIS RECTIFICABILIBVS
IN SVPERFICIE CONI RECTI DVCENDIS.

Auctore

L. EVLE RO.

§. I.

Cum certo affirmare liceat, in superficie cylindrica nullas duci posse lineas, quae rectificationem admittant, praeter ipsas lineas rectas axi cylindri parallelas: idem multo magis de superficiebus conicis statuendum videtur, propterea quod cylindrus tanquam species coni spectari potest, dum altitudo in infinitum augetur. Interim tamen obseruavi, dari eiusmodi conos rectos, in quorum superficie, praeter lineas rectas a vertice coni ad circumferentiam basis ductas, innumeratas alias lineas curvas geometrice describi posse, quae rectificationes admittant; quod autem neutiquam in omnibus conis rectis, multo minus in obliquis effici posse videtur. Talis enim constructio tantum in iis conis rectis succedit, quorum latera ad diametrum basis rationalem tenent rationem; quae inuestigatio cum neutiquam

) 61 (

quam sit obvia, opera preium esse duxi eam hic data
opera explicare.

§. 2. Sit recta AB axis coni et punctum A eius vertex, at Z punctum quocunque in superficie coni, vnde ad planum tabulae demittatur perpendicularis ZY ; hincque ad axem ducatur normalis XY , vt locus puncti Z determinetur per ternas coordinatas inter se normales, quae vocentur $AX = x$; $XY = y$ et $YZ = z$. Iam ducatur recta XZ , quae erit radius sectionis coni ad axem normaliter in punto X factae, ac manifestum est fore $AX:XZ$ vt axis coni AB ad radium basis. Quare si axis coni vocetur $AB = a$ et radius basis $BC = b$, ob $XZ = \sqrt{yy + zz}$ erit $x:\sqrt{yy + zz} = a:b$, ideoque $b:x = a\sqrt{yy + zz}$, quae est aquatio naturam superficie huius coni exprimens. Quodsi porro latus coni AC dicatur $= c$, vt sit $c = \sqrt{aa + bb}$, tum vero ducta concipiatur recta AZ , quae erit $= \sqrt{xx + yy + zz}$, erit etiam $x:\sqrt{xx + yy} = a:c$, quibus positis ostendam, quoties ratio $b:c$ fuerit rationalis, tum semper infinitas curvas rectificabiles in superficie huius coni duci posse.

§. 3. Sumamus igitur punctum Z versari in tali curva rectificabili, atque ex elementis constat, elementum istius curvae hac formula exprimi: $\sqrt{dx^2 + dy^2 + dz^2}$, quam ergo quomodo integrabilem reddi oporteat, hic erit docendum. Quo autem hoc facilius praestari possit vocemus rectam $XZ = v$, vt sit $v = \sqrt{yy + zz}$ et $x:v = a:b$, sive $a v = b x$; tum vero in calculum introducatur angulus $YXZ = \phi$, eritque

H^3

XY

Tab. II.
Fig. 1.

$X \cdot Y = y = v \cos. \Phi$ et $Y \cdot Z = z = v \sin. \Phi$,
sicque omnia per has binas nouas variabiles v et Φ definiere poterimus, cum sit $x = \frac{av}{b}$. Hinc enim erit

$$dx = \frac{adv}{b};$$

$$dy = dv \cos. \Phi - v d\Phi \sin. \Phi \text{ et}$$

$$dz = dv \sin. \Phi + v d\Phi \cos. \Phi.$$

Ynde colligitur

$$dy^2 + dz^2 = dv^2 + v v d\Phi^2$$

cui formulae si addatur $dx^2 = \frac{aaadv^2}{bb}$, obtinebitur quadratum elementi curuae

$$dx^2 + dy^2 + dz^2 = \frac{dv^2(aa+bb)+bbvvd\Phi^2}{bb},$$

quam ob rem ob $a a + b b = c c$ elementum curuae in superficie coni describendae erit

$$= \frac{c}{b} V(c c dv^2 + b b v v d\Phi^2) = \frac{c}{b} V(dv^2 + \frac{bb}{cc} v v d\Phi^2).$$

Tota igitur quaestio nunc huc est reducta, cuiusmodi relatio algebraica inter v et quantitates angulum Φ determinantes, veluti $\sin. \Phi$ vel $\tan. \Phi$, constitui debeat, vt ista formula differentialis integrationem admittat.

§. 4. Quoniam hic angulus Φ quasi datus et cognitus spectatur, etiam angulus $\frac{b\Phi}{c}$ quasi cognitus spectari poterit, dummodo $\frac{b}{c}$ fuerit numerus rationalis; atque huic fundamento innititur conditio ante memorata, quod, nisi ratio $b:c$ fuerit rationalis, quaestio nostra resolui nequeat. Loco anguli Φ ergo introducatur aliis angulus ω , vt sit $\omega = \frac{b\Phi}{c}$, et quia nunc elementum curuae quaesitae erit $= \frac{c}{b} V(dv^2 + v^2 d\omega^2)$, quaeritur eiusmodi relatio inter v et ω , qua ista formula reddatur integrabilis.

§. 5.

§. 5. Quanquam autem olim varias methodos exposui, plurimas formulas differentiales integrabiles reddendi, tamen nullum artificium, quo tum temporis sum. vſus, ad praesens institutum accommodari potest, ita vt fateri cogar, me nullam viam directam perspicere posse, qua ista formula differentialis $\sqrt{d\nu^2 + \nu\nu d\omega^2}$ ad integrationem reuocari queat. Quare cum ea pars Analyseos, quae in hiusmodi investigationibus versatur, et cui nomen Analyseos infinitorum indeterminatae imposui, etiamnunc parum sit exculta, ea maxima incrementa inde acceptura erit cœfenda, si Geometrae methodum directam fuerint perscrutati, cuius beneficio ista formula $\sqrt{d\nu^2 + \nu\nu d\omega^2}$, aliaeque huius generis ad integrabilitatem perduci queant.

§. 6. Evidem hunc laborem penitus deferere fuissem coactus, nisi obseruasse, istam formulam ope certae substitutionis ad istam speciem: $\sqrt{dX^2 + dY^2}$ reduci posse, cuius resolutio vtique est in potestate, quandoquidem totum negotium eo reddit, vt curvae algebraicæ rectificabiles inuestigentur, quippe quarum coordinatae orthogonales idoneos valores pro quantitatibus X et Y suppeditabunt. Quam ob rem ante omnia in eiusmodi quantitates X et Y nobis erit inquirendum, vt fiat $dX^2 + dY^2 = d\nu^2 + \nu\nu d\omega^2$; tum vero vt ambo differentialia dX et dY integrationem admittant.

§. 7. Statim quidem in oculos incurrit, primae conditioni satisfieri statuendo $dX = d\nu$ et $dY = \nu d\omega$, unde quidem integrando fieret $X = \nu$; verum altera formula $Y = \int \nu d\omega$ integrabilitate destituitur; necesse enim est, vt ambo isti valores indefinite euadant integrabiles, quocirca prior-

priorem conditionem generaliter adimpleamus statuendo

$$dX = dv \sin. \theta + v d\omega \cos. \theta \text{ et}$$

$$dY = dv \cos. \theta - v d\omega \sin. \theta,$$

quandoquidem hinc conficitur

$$dX^2 + dY^2 = d\theta^2 + v v d\omega^2$$

quicunque etiam angulus pro θ substituatur. Vnde nunc
quaestio eo est perducta, num pro θ eiusmodi angulus ac-
cipi queat, vt inde ambae formulae euadant integrabiles,
id quod quidem in aprico est positum. Si enim sumamus
 $\theta = \omega$, perspicuum est inde repertum iri $X = v \sin. \omega$ et
 $Y = v \cos. \omega$, quibus ergo valoribus pro X et Y constitutis
inde vicissim erit

$$v = \sqrt{(X^2 + Y^2)} \text{ et } \tan. \omega = \frac{Y}{X}$$

ideoque

$$\sin. \omega = \frac{X}{\sqrt{(X^2 + Y^2)}} \text{ et } \cos. \omega = \frac{Y}{\sqrt{(X^2 + Y^2)}}$$

§. 8. Tota ergo quaestio circa curuas rectificabi-
les in superficie conica inueniendas eo est reducta, vt quae-
rantur binae quantitates X et Y , vnde oriatur formula
 $\sqrt{(dX^2 + dY^2)}$ integrabilis. Quodsi enim fuerit

$$\int \sqrt{(dX^2 + dY^2)} = S$$

ita vt S sit quantitas algebraica, statim inde nanciscimur,
vt modo vidimus, $v = \sqrt{(X^2 + Y^2)}$; tum vero $\tan. \omega = \frac{Y}{X}$,
hincque porro

$$\sin. \omega = \frac{X}{\sqrt{(X^2 + Y^2)}} \text{ et } \cos. \omega = \frac{Y}{\sqrt{(X^2 + Y^2)}}$$

Deinceps vero ex angulo ω definiatur angulus Φ , vt sit
 $\Phi = \frac{\omega}{v}$, quo angulo inuenito pro singulis punctis Z curuae
in

in superficie coni ducendae habebuntur ternae coordinatae:

$$1^{\circ}. AX = x = X = \frac{av}{b} = \frac{a}{b} V(X^2 + Y^2);$$

$$2^{\circ}. XY = r = v \cos \Phi = \cos \Phi V(X^2 + Y^2) \text{ ac}$$

$$3^{\circ}. YZ = z = v \sin \Phi = \sin \Phi V(X^2 + Y^2).$$

Denique vero, in quo cardo rei versatur, ipsa curuae ductae longitudo erit $\frac{c}{b} \int V(dX^2 + dY^2) = \frac{c}{b} S$, quae omnes quatuor quantitates manifesto sunt algebraicae.

§. 9. Inuestigemus igitur in genere omnes relationes inter X et Y , vnde quantitas S resultet algebraica. Hunc in finem statuamus secundum praecelta olim tradita $dY = p dX$, fietque $dS = dX V(1 + pp)$, quae ambae formulae differentiales reddi debent integrabiles. Hunc in finem utamur reductione consueta, quae dat

$$Y = pX - \int X dp \text{ et } S = X V(1 + pp) - \int \frac{X p dp}{\sqrt{1 + pp}}.$$

Iam statuamus

$$\int X dp = P \text{ et } \int \frac{X p dp}{\sqrt{1 + pp}} = Q,$$

ita vt fiat

$$Y = pX - P \text{ et } S = X V(1 + pp) - Q,$$

sicque efficiendum erit, vt ambae quantitates P et Q euadant algebraicae. Ex binis autem postremis formulis integralibus deducimus $X = \frac{dp}{dP}$, ex altera vero $X = \frac{dQ V(1 + pp)}{p dp}$, qui duo valores inter se aequati praebent $p dP = dQ V(1 + pp)$, ex qua aequatione colligitur

$$p = \frac{dQ}{\sqrt{(dP^2 - dQ^2)}} \text{ et } V(1 + pp) = \frac{dP}{\sqrt{(dP^2 - dQ^2)}}.$$

Hinc ergo si pro Q accipiatur functio quaecunque algebraica ipsius P , omnes istae formulae euadent algebraicae,

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. V. P. I.

Sicque nostrum problema generaliter resoluetur sequenti modo.

Solutio

quaestioneis propositae.

§. 10. Introducta noua variabili P , eius pro libitu sumatur functio quaecunque algebraica Q , indeque statuatur $dQ = q dP$, ita ut etiam q sit functio algebraica ipsius P ; tum hinc quaeratur quantitas

$$P = \frac{dQ}{\sqrt{(dP^2 - dQ^2)}} = \frac{q}{\sqrt{(1 - qq)}},$$

vnde fiet $dP = \frac{dq}{(1 - qq)^{\frac{1}{2}}}$, vbi quia q est functio ipsius P ,

si statuatur $dq = r dP$, fiet $dP = \frac{r dP}{(1 - qq)^{\frac{1}{2}}}$, atque hinc por-

ro colligimus $X = \frac{(1 - qq)^{\frac{1}{2}}}{r}$, quo valore inuenio reper-

rietur porro

$$Y = \frac{q(1 - qq)}{r} - P \text{ et } S = \frac{1 - qq}{r} - Q.$$

§. 11. Cum nunc omnes istae formulae sint functiones algebraicae ipsius P , ex his valoribus primo definiatur angulus ω , ut sit $\tan. \omega = \frac{X}{Y}$, ex eoque porro an-

gulus $\Phi = \frac{c\omega}{b}$, atque hinc ternae coordinatae pro quoquis

puncto curuae quae sitae Z erunt ut iam supra indicaui-

mus:

$$1^\circ. AX = x = \frac{a}{b} \sqrt{(X^2 + Y^2)};$$

$$2^\circ. XY = y = \cos. \Phi \sqrt{(X^2 + Y^2)};$$

$$3^\circ. YZ = z = \sin. \Phi \sqrt{(X^2 + Y^2)};$$

at

at vero longitudo curuae in superficie coni hoc modo descriptae erit

$$= \frac{c}{b} \cdot S = \frac{c}{b} X \sqrt{(1 + pp)} - \frac{c}{b} Q.$$

Hae autem formulae eo laborant incommodo, vt curua inde nata vehementer fiat complicata, etiamsi pro Q functiones satis simplices ipsius P accipientur, quam ob rem non incongruum erit solutiones simpliciores aliunde repetere.

Solutio

specialis simplicissima.

§. 12. Quoniam res eo est perducta, vt formula $\sqrt{dX^2 + dY^2}$ reddatur integrabilis, sine ullis ambagibus statim perspicitur, hoc fieri statuendo $dY = n dX$, vnde sit $Y = nX + f$; tum enim erit $dS = dX \sqrt{(1 + nn)}$, ideoque $S = X \sqrt{(1 + nn)} + g$, ubi pro n numerum quemcunque assumere licet. Ex his valoribus ergo quaeratur primo angulus ω vt sit $\tan \omega = \frac{x}{nx+f}$, ex quo porro formetur alias angulus $\Phi = \frac{c\omega}{b}$, quo inuenito denique linea curua quaesita his formulis determinabitur:

- 1°. $AX = x = \frac{a}{b} \sqrt{((nn+1)XX + 2nfX + ff)}$;
- 2°. $XY = y = \cos \Phi \sqrt{((nn+1)XX + 2nfX + ff)}$;
- 3°. $YZ = z = \sin \Phi \sqrt{((nn+1)XX + 2nfX + ff)}$.

§. 13. Quodsi sumamus $f = 0$, vt sit $Y = nX$, tum habebitur $\tan \omega = \frac{1}{n}$, ideoque ipse angulus ω constans; constans quoque erit alter angulus $\Phi = \frac{c\omega}{b}$, quem ergo posse licet $= \alpha$, et iam perinde est, siue fractio $\frac{c}{b}$ sit rationalis nec ne; vnde ista solutio ad omnes plane conos

accommadari poterit; tum autem elementa pro curuae constructione erunt:

$$1^{\circ}. AX = x = \frac{a}{b} X V(nn+1);$$

$$2^{\circ}. XY = y = X \cos. \alpha V(nn+1); \text{ et}$$

$$3^{\circ}. YZ = z = X \sin. \alpha V(nn+1);$$

ac denique longitudo curuae $= X V(nn+1) + g$, vnde ob angulum $YXZ = \alpha$ euidens est, his formulis indicati, omnes rectas ex vertice coni in eius superficie eductas, hoc casu eas esse, quas ut per se perspicuas iam remouimus. Quando autem littera f non evanescit, quoniam aequatio inter X et Y est pro linea recta, euidens est, his casibus prodituras esse eas lineas in superficie coni ductas, quae si superficies in planum explanaretur, futurae essent lineae rectae. Vbi autem probe notandum est, istas lineas cono obuolutas eatenus tantum pro algebraicis haberi posse, quatenus ratio $b:c$ est rationalis.

§. 14. Atque haec etiam est ratio, cur helices Archimedis in superficie cylindri ductae pro algebraicis haberi nequeant, etiamsi, dum superficies in planum explicatur, euadant rectae, quemadmodum etiam circulus basin constituens etiam in rectam euoluitur, cum tamen in ipsa superficie sit circulus, ideoque neutquam rectificabilis; pro cylandro autem sit fractio $\frac{c}{b}$ infinita, ideoque algebraica esse cessat.

Solutio

particularis quaestionis propositae.

§. 15. Cum res eo sit perducta, ut posito $dY = p dX$ hae duae formulae $p dX$ et $dX V(1+p)$ redan-

dantur integrabiles, facile perspicitur, his conditionibus satisficeri, si capiatur

$$p = \frac{AX^n}{2} - \frac{X^{-n}}{2A};$$

dummodo enim non sit $n = \pm 1$, formula $p dX$ integrationem admittit. Quoniam autem hinc erit

$$\sqrt{1 + pp} = \frac{AX^n}{2} + \frac{X^{-n}}{2A}$$

manifesto quoque altera formula integrationem admittit; tum igitur habebimus:

$$Y = \frac{A}{2(n+1)} X^{n+1} - \frac{1}{2A(1-n)} X^{-n+1} + f \text{ et}$$

$$S = \frac{A}{2(n+1)} X^{n+1} + \frac{1}{2A(1-n)} X^{-n+1} + g.$$

Ex quibus ergo per formulas supra expositas curua in superficie coni facile describetur, si modo fractio $\frac{c}{b}$ fuerit rationalis.

Alia Solutio generalis quaestioneis propositae.

§. 46. Postquam negotium perductum est ad has formulas:

$$Y = p X - \int X dp \text{ et}$$

$$S = X \sqrt{(1 + pp)} - \int \frac{X p dp}{\sqrt{(1 + pp)}}$$

statuamus vt ante $\int X dp = P$ vt fiat $X = \frac{dp}{dP}$, qui valor substitutus dabit

$$Y = \frac{p dp}{dP} - P \text{ et}$$

$$S = \frac{dp}{dP} \sqrt{(1 + pp)} - \int \frac{p dp}{\sqrt{(1 + pp)}}$$

Nunc autem per reductiones consuetas reperitur

$$\int \frac{p dP}{\sqrt{(1+pp)}} = \frac{Pp}{\sqrt{(1+pp)}} - \int \frac{P dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}},$$

ita ut sit

$$S = \frac{dP}{dp} \sqrt{(1+pp)} - \frac{Pp}{\sqrt{(1+pp)}} + \int \frac{P dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}}.$$

Iam faciamus $\int \frac{P dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}} = \Pi$, existente Π functione

quacunque algebraica ipsius p ; tum enim erit

$$P = \frac{d\Pi(1+pp)^{\frac{1}{2}}}{dp},$$

sicque ex ista functione Π innoteſcat functio P , et iam omnibus conditionibus plene est satisfactum.

§. 17. Constituta igitur quantitate variabili p accipiatur pro libitu eius functio quaecunque algebraica,

quae sit Π , ex eaque deriuetur functio $P = \frac{d\Pi(1+pp)^{\frac{1}{2}}}{dp}$,

quae itidem erit algebraica. Hac vero inuenta habebimus

$$X = \frac{dp}{dp}, Y = \frac{p dp}{dp} - P \text{ et}$$

$$S = \frac{dP}{dp} \sqrt{(1+pp)} - \frac{Pp}{\sqrt{(1+pp)}} + \Pi,$$

ex quibus ut supra colligatur 1°. $v = \sqrt{(X^2 + Y^2)}$, deinde vero angulus ω , ut sit tang. $\omega = \frac{Y}{X}$, ex eo vero porro angulus $\Phi = \frac{c\omega}{b}$, quo inuenito ternae coordinatae pro curva quaesita in superficie coni describenda erunt:

→ 8:3) 7x (8:3

$$1^{\circ}. AX = x = \frac{a}{b} V(X^2 + Y^2),$$

$$2^{\circ}. XY = y = \cos. \Phi V(X^2 + Y^2),$$

$$3^{\circ}. YZ = z = \sin. \Phi V(X^2 + Y^2),$$

et denique longitudo curuae in superficie coi descriptae
erit $\frac{c}{b} \int V(dX^2 + dY^2) = \frac{c}{b} S.$

Adhuc alia solutio generalis. ex doctrina angulorum petita.

§. 18. Loco nouae variabilis introducatur angulus θ , ac denotet Θ eius functionem algebraicam quamcumque, ita tamen vt formula $f\Theta d\theta$ obtineat valorem algebraicum; tum statuatur $dS = \Theta d\theta + \frac{d\Theta}{d\theta}$, ubi elementum $d\theta$ constans sit assumptum; hinc enim erit $S = f\Theta d\theta + \frac{d\Theta}{d\theta}$, ideoque functio algebraica. Nunc porro statuatur:

$$dX = dS \sin. \theta \text{ et } dY = dS \cos. \theta;$$

sic enim fiet $V(dX^2 + dY^2) = dS$. Hac ratione autem commode vsu venit, vt tam X quam Y algebraice expri-
mi queant; manifestum enim est fore

$$X = \frac{d\Theta}{d\theta} \sin. \theta - \Theta \cos. \theta \text{ et } Y = \frac{d\Theta}{d\theta} \cos. \theta + \Theta \sin. \theta.$$

§. 19. Inuentis hoc modo quantitatibus X et Y ,
ex iis quaeratur angulus ω , vt fit

$$\tan. \omega = \frac{X}{Y} = \frac{d\Theta \sin. \theta - \Theta d\theta \cos. \theta}{d\Theta \cos. \theta + \Theta d\theta \sin. \theta}.$$

Ad quam formulam euoluendam quaeratur angulus η , vt
fit $\tan. \eta = \frac{\Theta d\theta}{d\Theta}$, ideoque $\Theta d\theta = d\Theta \tan. \eta$, hocque
valore substituto fiet

$$\tan. \omega = \frac{\sin. \theta - \tan. \eta \cos. \theta}{\cos. \theta + \tan. \eta \sin. \theta} = \frac{\tan. \theta - \tan. \eta}{1 + \tan. \eta \tan. \theta},$$

ideo-

ideoque erit $\tan \omega = \tan(\theta - \eta)$, quamobrem habebimus ipsum angulum $\omega = \theta - \eta$. Hinc igitur porro erit angulus $\Phi = \frac{c}{b}(\theta - \eta)$. Dummodo igitur $\frac{c}{b}$ fuerit fractio rationalis, etiam angulus Φ ita innotescet, ut eius sinum et cosinum exhibere liceat. At vero iste angulus Φ in figura designat angulum YXZ .

§. 20. Deinde quoniam posuimus rectam $XZ = v$, supra vidimus esse $v = \sqrt{X^2 + Y^2}$, quamobrem fiet $v = \sqrt{\frac{(d\Theta)^2 + (\Theta d\theta)^2}{d\theta}}$. Quia autem posueramus $\tan \eta = \frac{\Theta d\theta}{d\Theta}$, erit $d\Theta = \frac{\Theta d\theta}{\tan \eta}$, quo valore surrogato colligitur fore

$$v = \frac{\Theta \sec \eta}{\tan \eta} = \frac{\Theta}{\sin \eta},$$

atque hinc ob angulum

$$YXZ = \Phi = \frac{c}{b}(\theta - \eta),$$

statim innotescunt coordinatae

$$XY = y = \frac{\Theta \cos \Phi}{\sin \eta} \text{ et } YZ = z = \frac{\Theta \sin \Phi}{\sin \eta}.$$

Denique vero cum sit $AX = x = \frac{av}{b}$, erit $AX = x = \frac{c\Theta}{b \sin \eta}$.

Sicque determinatae sunt algebraice omnes tres coordinatae x, y et z , quibus elementum curuae quae sitae Z , definitur, longitudo autem istius curuae in superficie coni descriptae erit

$$= \frac{c}{b} \cdot S = \frac{c}{b} \int \Theta d\theta + \frac{c}{b} \frac{d\Theta}{\tan \eta},$$

quae ergo ob $d\Theta = \frac{\Theta d\theta}{\tan \eta}$, erit $= \frac{c}{b} \left(\int \Theta d\theta + \frac{\Theta}{\tan \eta} \right)$.

§. 21. Dummodo igitur formula $\int \Theta d\theta$ integrale algebraicum habeat, curua in superficie coni descripta erit rectificabilis, cuius constructio in compendium redacta ita se habbit:

Sumta

Sumta pro Θ functione quacunque algebraica ipsius Θ , ita ut etiam formula $\int \Theta d\theta$ euadat quantitas algebraica, quaeratur angulus η , ut sit $\tan. \eta = \frac{\Theta d\theta}{d\Theta}$, quo stabilito ternae coordinatae; quibus singula curuac quae-
tae puncta Z determinantur, ita erunt expressae:

$$1^{\circ}. A X = x = \frac{a}{b} \cdot \frac{\Theta}{\sin. \eta},$$

$$2^{\circ}. X Y = y = \frac{\Theta \cos. \left(\frac{c}{b} (\theta - \eta) \right)}{\sin. \eta},$$

$$3^{\circ}. Y Z = Z = \frac{\Theta \sin. \left(\frac{c}{b} (\theta - \eta) \right)}{\sin. \eta},$$

longitudo autem curuae hoc modo descriptae erit

$$\frac{c}{b} \left(\int \Theta d\theta + \frac{\Theta}{\tan. \eta} \right).$$

Hic vero notasse inuabit esse $XZ = v = \frac{\Theta}{\sin. \eta}$, et angu-
lum $YXZ = \phi = \frac{c}{b} (\theta - \eta)$.

§. 22. Haec igitur solutio propter concinnitatem sine dubio longe est anteferenda, cum non solum infinitas curuas rectificabiles exhibeat, sed etiam facile ita adornari queat, ut rectificatio curuae in superficie coni descriptae datam quadraturam, veluti circuli alias curuae cuiuscun-que inuoluat; tum enim nil aliud opus est, nisi ut for-
mula integralis $\int \Theta d\theta$ hanc ipsam quadraturam exprimat. Ex quo perspicuum est, in superficie omnium conorum rectorum, in quibus ratio $b:c$ est rationalis, perinde ac in plano, infinitas duci posse lineas algebraicas, quarum rectificatio vel geometrice assignari possit, vel a data qua-
cunque quadratura pendeat.